



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 415/2023
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Слободан Ракић, адвокат из ... и Горан Ђурковић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за експлоатацију минералне воде и производње пића „Књаз Милош“ АД из Аранђеловца, чији је пуномоћник Александар Бугарин, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1311/22 од 09.08.2022.године, у седници већа одржаној 07.02.2024.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1311/22 од 09.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1311/22 од 09.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу П1 139/2018 од 27.12.2018. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број .. од 22.09.2014. године, донето од стране извршног директора туженог, којим је тужиоцу отказан Уговор о раду број .. од 16.10.2006. године, измењен Анексом уговора о раду број .. од 08.07.2008. године и Анексом уговора о раду број .. од 14.08.2013. године и да се обавезе тужени да врати тужиоца на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми (став први изреке првостепене пресуде) и обавезан тужилац да исплати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 189.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП.

У ревизији се указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП. Међутим, због наведене битне повреде одредаба парничног поступка, ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да није иста прописана као разлог за изјављивање ревизије одредбама члана 407. став 1. тачка 1-3 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу Уговора о раду, од 16.10.2006. године, који је накнадно измењен анексима уговора о раду од 14.08.2003. године, 08.07.2008. године и 03.04.2009. године. Тужилац је обављао код туженог послове ... у РЈ ДЦ ..., Одељење ... дистрибутивни центар, Сектор Тужени је у периоду од 29.05.2014. године до 22.08.2014. године сачинио седам извештаја о ванредном догађају којима су констатовани пропусти у раду тужиоца и у вези са њима је дана 27.08.2014. године тужиоцу дато упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду или изрицању друге мере. На то упозорење примљено дана 28.08.2014. године тужилац се изјаснио дана 04.09.2014. године. Решењем туженог од 28.08.2014. године тужилац је удаљен са рада, а решењем број .. од 22.09.2014. године тужиоцу је сходно члану 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду у вези са чланом 70. став 1. тачка 2. Колективног уговора због повреде радне обавезе учињене неблаговременим, несавесним или немарним извршавањем радних обавеза отказан уговор о раду број .. од 16.10.2006. године са анексима закљученим дана 08.07.2008. године, 03.04.2009. године и 14.08.2013. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су одбили тужбени захтев тужиоца, којим је тражио поништај као незаконитог оспореног решења о престанку радног односа отказом уговора о раду и да се обавезе тужени да врати тужиоца на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми.

Оспорено решење од 22.09.2014. године донето је на основу одредбе члана 179. став 2. тач.1. и 5. Закона о раду.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05...75/14) је прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе, а тачком 5. овог става - ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду. Одредбом члана 70. став 1. тачка 2. Колективног уговора туженог је предвиђено да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и то неблаговремено, несавесно и немарно изврши радну обавезу у вези уговора о раду који је закључио.

У судском спору законитост решења се цени са становишта правилне примене материјалног права, повреде правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Према томе, како су у конкретном случају утврђене чињенице на којима је засновано оспорено решење донето у законито спроведеном поступку, имајући у виду да је његовом доношењу претходило упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду из члана 179. став 2. тачка 1. као и 179. став 2. тачка 5. Закона о

раду, а у вези члана 70. став 1. тачка 2. Колективног уговора туженог у смислу члана 180. тог закона због повреда радне обавезе учињених континуираним немарним и несавесним радом, констатованим у оквиру упозорења на постојање разлога за отказ уговора о раду и у образложењу предметног решења, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Дакле, како је тужилац у периоду од 29.05.2014. године до 22.08.2014. године учинио повреду радне обавезе на пословима на којима је био радно ангажован, то је правилно одбијен тужбени захтев тужиоца ради поништаја као незаконитог оспореног решења о престанку радног односа отказом уговора о раду и враћању на рад.

Нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије којима се указује да у чињеничном опису повреде радних обавеза које се тужиоцу стављају на терет, тужени није навео радње извршења повреда радних обавеза, с обзиром на то да исте произлазе из увида у извештаје о ванредним догађајима, који су наведени у образложењу оспореног решења. Исто тако, нису од утицаја наводи ревизије којима се указује да суд није имао увид у цитирано упозорење и да није могао дати основану оцену законитости оспореног решења, с обзиром на то да се овај суд у решењу Рев2 1965/2020 од 09.09.2021. године изјаснио у погледу упозорења, као и да из тужиоачевог изјашњења на упозорење произлази да се изјаснио у вези са извештајем о ванредном догађају, а наведеним у образложењу оспореног решења.

Према томе, како се одбија као неоснована ревизија тужиоца и наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овога суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић